

PP i PSOE: arguments per al bloqueig del Constitucional

ACN
El Tribunal Constitucional espanyol delibera sobre el recurs contra l'Estatut des del 2006. PP i PSOE voldrien renovar-lo després de saber la sentència.

Els dos partits que controlen el Tribunal Constitucional asseguren que volen renovar els magistrats que tenen el mandat caducat. Catalunya ho demana perquè considera que els membres actuals no poden jutjar l'Estatut. Però ni PP ni PSOE no tenen motius per a voler renovar el tribunal abans de saber-se la sentència. Heus aquí alguns arguments que pot haver-hi sobre les taules dels carrers Gènova i Ferraz per a blocar els canvis.

La història es remunta a l'any 2004, amb la darrera renovació del Tribunal Constitucional espanyol. Sis jutges progressistes i sis de conservadors (a gust del PP i del PSOE, respectivament). L'equilibri perfecte. Fins que a final del 2006 el PP va promoure una recusació del progressista Pablo Pérez Trepms per haver elaborat anteriorment un informe sobre l'Estatut. El Constitucional va acabar apartant-lo de la ponència de l'Estatut el 2007 i d'aquesta manera va decantar la balança a favor del PP. A final d'aquell any es va esgotar el mandat de quatre dels

magistrats (tres de conservadors i un de progressista), però ningú no volia moure fitxa. PSOE i PP consideraven més oportú d'esperar la sentència de la màxima llei catalana abans de tornar a començar el joc de les cadires. Però, el maig del 2008, la mort inesperada del conservador Roberto García Calvo retornava l'equilibri –partidista, no pas professional– a la sala de dissertacions del Tribunal Constitucional. Empat a cinc per a jutjar l'Estatut, vot de qualitat de la presidenta progressista, María Emilia Casas, i majoria del PSOE per a jutjar la resta de qüestions; sis a cinc per a comptar amb Pérez Tremps.

Primer pacte avortat. I amb majoria *progre* s'arribà a anunciar un pacte a final de la primavera del 2008, ja amb el PSOE de nou a la Moncloa, que havia de desencallar la renovació dels quatre magistrats *caducats* pertanyents al Senat i del difunt conservador. Es renovaria el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) i el Tricunal Constitucional. Zapatero i Rajoy s'havien repartit el pastís amistosament: dos magistrats per a cada partit i un de consens. El resultat seria de set a cinc favorable al PSOE.

Però a darrera hora, una maniobra excel·lent del PP va avortar l'acord. Els conservadors van fer que les comunitats autònomes governades pel PP proposessin al Senat els mateixos dos candidats de la llarga llista de 23 candidats que tenien per triar. Els elegits serien Enrique López i Francisco José Hernando, considerats fins i tot per la dreta judicial com a *hooligans*: ex-president del Tribunal Suprem i del CGPJ, i ex-portaveu del CGPJ, respectivament. El PSOE no acceptaria aquests dos candidats i es faria enrere, calculava el PP. I tal dit tal fet. Fins avui.

Renovació després de l'Estatut. Però el cas és que, dos anys després, i amb la sentència de l'Estatut que encara el setè intent –ara a càrrec de la presidenta progressista–, no sembla clar que PSOE i PP vulguin renovar el tribunal, malgrat les declaracions i promeses al Senat. Bé, potser sí que volen renovar-lo, però no pas abans que els magistrats s'hagin pronunciat sobre l'Estatut. D'entrada, del bloqueig total per a la renovació dels magistrats s'ha

passat a la suposada bona voluntat de tots dos partits per a trobar una sortida de consens, després del nou fracàs del TC a mitjan maig –per sisena vegada–, en l'intent de tancar la carpeta de l'Estatut. Ara la pilota és al terrat de María Emilia Casas. Oficialment, tots dos partits consideren que ha quedat prou provada la impotència del tribunal, amb la composició actual, per a desfer el nus que els recursos del PP i del defensor del poble –nomenat pel PSOE– van fer el 2006, després de l'aprovació del text estatutari a Madrid i a Catalunya, en referèndum.

I, d'una altra banda, al PSOE també hi pesa la pressió de Catalunya –més pels efectes que pugui tenir en el PSC amb vista a les eleccions espanyoles que no pas pel futur de l'Estatut–, que el dia 24 de maig presentava davant el Senat espanyol una resolució aprovada pel govern català i CiU que insta la cambra alta a activar amb caràcter d'urgència la renovació dels magistrats que tenen el mandat caducat. Per sorpresa, el PSOE va descol·locar els populars anunciant que accedia a la renovació. I el PP s'hi va afegir amb molts dubtes.

Ara bé, ni PSOE ni PP no improvisen res. Qualsevol canvi de cadira s'ha de mesurar al mil·límetre, perquè tindrà efectes durant els nou anys vinents i decantarà majories en qüestions vitals per mirar de reeixir en la campanya electoral dels comicis espanyols. Ens referim

a qüestions com ara l'autogovern i lleis socials com el matrimoni homosexual, empantanegada també al TC.

La renovació ara els perjudica.

Fos com fos, el president Montilla es va endur de Madrid la impressió que els dos partits que controlen el Tribunal Constitucional tenien la disposició de renovar els magistrats caducats. De fet, la portaveu socialista al Senat, Carmela Silva, va anunciar que el seu partit està disposat a aprovar el nomenament dels dos únics candidats proposats pel PP des del 2008, Enrique López i Francisco José Hernando. Dos noms que fins ara formaven part de la llista negra dels socialistes. Ara bé, la portaveu socialista no va precisar en quin termini estan disposats a acceptar aquests dos magistrats.

I és justament en el calendari on hi ha la clau de volta de l'estratègia de tots dos partits. Si el Constitucional es renovés immediatament, abans de sortir la sentència de l'Estatut, les cadires donarien una majoria progressista, amb sis cadires a favor i només tres en contra pel que fa al judici contra l'Estatut. En canvi, per a la resta de funcions aquest organisme quedaria amb set jutges progressistes i cinc de conservadors. I com s'arriba a aquestes xifres? Doncs perquè els dos nous magistrats proposats pel PP haurien de ser recusats immediatament a causa del seu currículum. Tots dos han

El president Montilla va demanar al Senat una reforma de la llei del TC –que hauria de passar també pel Congrés– perquè els magistrats amb el mandat caducat siguin expulsats automàticament.

Tant al PSOE com al PP els perjudicaria una renovació del Constitucional abans no s'emeti la sentència de l'Estatut

fet declaracions contra l'Estatut i la llei de matrimonis homosexuals, i des del CGPJ van impulsar un informe sobre l'Estatut que ningú no els havia demanat. Motius molt evidents perquè, com ja va passar amb el progressista Pérez Tremps, siguin apartats de la sentència de l'Estatut. Així, al PSOE li quedaria una majoria molt clara en aquest afer. Qualsevol sentència que s'emeti, encara que només toqui una coma de l'Estatut, farà entrar en contradicció el partit de Rodríguez Zapatero, i, naturalment, voldria dir carregar-se tot el mort de la retallada –la segona– de l'Estatut. I tot plegat, quan els socialistes espanyols tenen un complex escenari abans de les eleccions: enquestes a la baixa, gestió pèssima de la crisi econòmica, retallades socials i, a més, empipada del PSC perquè a tocar de les eleccions catalanes també s'hauria de carregar el mort de la sentència del PSOE, si és que arribés abans del novembre vinent. És a dir que, malgrat que empassar-se els dos candidats del PP li reportaria una majoria automàtica al Tribunal Constitucional, la conjuntura desaconsella aquest triomf...

I el PP, quin benefici podria treure'n, d'una renovació immediata? Cap. Col·locar aquests dos homes tampoc no és el seu objectiu i, de fet, els tornava a presentar amb l'esperança que el PSOE

els rebutgés. Però l'equip de Zapatero ha ensumat la jugada –fàcil, ja va fer-la el 2008– i els ha sorprès anunciant que acceptaria els candidats. La trampa és que no els acceptarà pas abans de saber-se el veredict sobre l'Estatut. Després, el film ja rodarà amb un guió diferent, en què les majories tindran una importància més relativa.

Per al PP, Enrique López, opinador habitual de *La Razón* i tertulià l'Intereconomia, i també Francisco José Hernando, són un problema. Són molt mal vistos per la dreta judicial, que els considera massa radicals, i un partit no es pot posar mai en contra el poder judicial, encara menys si pretén retornar al poder. I, d'una altra banda, són conegudes les aspiracions polítiques de López, que ha manifestat més d'una vegada els seus objectius d'obtenir un càrrec d'alt rang en un executiu espanyol. Massa perills per a una minoria al Tribunal Constitucional.

Sembla clar, doncs, que ni al PSOE –que es quedaria amb una incòmoda majoria davant l'Estatut– ni al PP –que estaria en minoria i a més carregaria amb el llast que arrosseguen els dos jutges proposats pels senadors populars per ordre del carrer Gènova– no els interessa gens ni mica la renovació immediata dels magistrats que tenen el mandat caducat.

Sentència article per article. El camí que podria obrir-se ara ja s'ha apuntat: que María Emilia Casas intenti desbloquejar la qüestió de l'Estatut aprovant una sentència article per article i fer així majories variables. La *culpa*, doncs, quedaria molt diluïda i, a més a més, seria un procés ràpid tenint en compte que la feina ja és enllestida de fa temps. Fins al punt que la presidenta del Constitucional encara espera poder donar la sentència de l'Estatut a final de juny.

El calendari seria perfecte per als uns i els altres. I, fins i tot, permetria que se sabés la sentència abans que la proposta de reforma de llei del TC feta per Catalunya al Senat tingués temps d'arribar al Congrés, de manera que el PSOE evitaria el tràngol d'haver de tirar-la enrere.

Sigui com sigui, en aquesta història ja tot és possible. Després de gairebé quatre anys de serial, qualsevol dia podria haver-hi sentència. A Catalunya, una sentència prèvia a les eleccions condicionarà molt les possibilitats i argumentaris dels partits. És per això que el PSC i CiU toquen ferro perquè no hi hagi sentència preelectoral –van votar ferventment l'Estatut i van donar suport a Zapatero en la retallada a Madrid–, mentre que ERC, que va votar-hi en contra, veu en una sentència prèvia als comicis una possibilitat de desmarcar-se de la resta i mirar de recuperar electors que les enquestes donen per perduts.

Però això ja dependrà de deu magistrats, o de dotze si hi ha renovació.

Gemma Aguilera

Cines Babel Vicente Sancho Tello, 10. · València

Pièce montée

de **Denys Granier Derrere**

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS : 4,40 € De dilluns a dijous i 6€ cap de setmana. (Cal acompanyar el justificant de pagament)	Si ets lector d'EL TEMPS: 5,60€ de dilluns a dijous excepte vespra de festiu i festius.
--	---

